

Sygn. akt IC 397/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant: p.o. prot. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **e. z siedzibą w W.**

przeciwko **I. P.**

o zapłatę 18 231,60 zł

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego I. P. kwotę 2 417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) zł tytułem kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) N. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego I. P. kwoty 18 231,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i zasądzenie kosztów procesu podnosząc w uzasadnieniu pozwu, że pozwany i Bank (...) S.A. zawarli w dniu 3 kwietnia 2008 r. umowę o numerze (...), na mocy której bank oddał do dyspozycji pozwanego środki pieniężne określone umową, a pozwany zobowiązał się do ich zwrotu wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłat. Strona powodowa wskazała, że pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania i nie uregulował płatności w sposób przewidziany w umowie, wobec czego bank wypowiedział umowę, która uległa rozwiązaniu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości jako nie udowodnione co do zasady i co do wysokości, wniesionego przez podmiot nieposiadający legitymacji procesowej czynnej oraz przedawnionego. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie od strony powodowej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów ustanowionego pełnomocnika w kwocie 3 617 zł. Pozwany zarzucił, że strona powodowa nie posiada legitymacji do dochodzenia wierzytelności objętych umową karty kredytowej, gdyż nie przedłożyła dokumentu, z którego wynika wysokość nabytej wierzytelności oraz sposobie wyliczenia, bowiem nie ustalone są kwoty konkretnego zadłużenia, z jakiego tytułu oraz za jakie okresy zostały naliczone. Pozwany wskazał, że z załączonych do pozwu dokumentów wynikają odmienne kwoty zadłużenia pozwanego w zbliżonych okresach, bowiem zgodnie z treścią bankowego tytułu egzekucyjnego zadłużenie pozwanego miało wynosić 12 937,70 zł a zaś uwzględniając obowiązujący w okresie od stycznia 2012 roku do października 2013 roku poziom stóp procentowych nieustalone jest, w jaki sposób uległo zwiększeniu do kwoty 19 057 zł wyliczonej przez fundusz na dzień 25 października 2013 roku. Zdaniem pozwanego,

dochodzona wierzytelność uległa przedawnieniu wszak zgodnie z treścią art. 118 k.c. termin przedawnienia wynosi 3 lata i w ocenie pozwanego wierzyciel mógł skutecznie dochodzić zapłaty należności do dnia 4 kwietnia 2011 r.

Strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko podnosząc, że nie ma mowy o przedawnieniu, ponieważ bankowemu tytułowi egzekucyjnemu została nadana klauzula wykonalności, a ponadto na tej podstawie wszczęto przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 marca 2008 r. Bank (...) S.A. i pozwany I. P. zawarli umowę o kartę kredytową C., na mocy której bank wydał mu kartę uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach limitu kredytowego na warunkach określonych w umowie oraz regulaminie.

Dowód: umowa o kartę kredytową C. - k. 41 - 42

Pozwany w dniu 20 maja 2011 r. wymeldował się z adresu C. (...).

Dowód:

pismo KP z dnia 28.06.2016 r. - k.63

kserokopia dowodu osobistego pozwanego - k.65

W dniu 14 lutego 2012 r. referendarz sądowy nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 24 stycznia 2012 r. wydanemu przez Bank (...) S.A. przeciwko I. P. określając zadłużenie pozwanego na kwotę 12 937,70 zł oraz odsetki umowne w wysokości 19,72 % rocznie od dnia 29 czerwca 2011 r. Na podstawie tego tytułu wykonawczego w dniu 20 marca 2012 r. Bank (...) S.A. skierował przeciwko pozwanemu wniosek o wszczęcie egzekucji wskazując jako miejsce zamieszkania pozwanego (...) (...) lecz postanowieniem komornika 4 października 2012 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Dowód:

wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bte - k.123

bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 24.01.2012 r. – k.38

postanowienie z dnia 14.02.2012 r. – k.39 – 40

wniosek o wszczęcie egzekucji – k.125

postanowienie komornika z dnia 4.10.2012 r. – k.127

W dniu 15 kwietnia 2013 r. Bank (...) S.A. i strona powodowa e. z/s w W. zawarli umowę sprzedaży wierzytelności przysługujących Bankowi w stosunku do dłużników wynikających z różnych tytułów.

Dowód:

umowa sprzedaży wierzytelności wraz z pełnomocnictwami i odpisami z KRS i wyciągami z rejestru funduszy – k.20 - 24, 17, 18, 19, 25, 26 - 29, 29 - 36, 37

wydruk - k.13 i 118

W dniu 10 maja 2013 r. strona powodowa sporządziła zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności - k.43

W dniu 25 października 2013 r. strona powodowa wystawiła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego określając wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu umowy o kartę kredytową z dnia 3 kwietnia 2008 r. na kwotę 19 057 zł, w tym 11 345,85 zł z tytułu kapitału, 6 517,07 zł z tytułu odsetek, 368,68 zł z tytułu opłat i 825,40 zł z tytułu kosztów.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k.12

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Z przeprowadzonych dowodów wynika jedynie, że strona powodowa nabyła od Banku (...) S.A. wierzytelności, m. in. w odniesieniu do pozwanego jako dłużnika tego banku z tytułu umowy o kartę kredytową.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym zakwestionował istnienie długu zarówno co do zasady, jak i wysokości, legitymację procesową czynną strony powodowej oraz podniósł zarzut przedawnienia.

W ocenie sądu, zarzut braku legitymacji czynnej jest chybiony, bowiem strona powodowa wykazała ją umową sprzedaży wierzytelności i wydrukami dotyczącymi określenia nabytej wierzytelności oraz umową o kartę kredytową C.. Wynika z nich jednoznacznie, że przedmiotem umowy cesji wierzytelności była wierzytelność określona przez bank w stosunku do pozwanego z umowy z dnia 3 kwietnia 2008 r., określono datę bankowego tytułu egzekucyjnego oraz sygn. akt, pod którą zarejestrowano wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, jak i numer umowy (...).

Niezależnie od tego jednak nie sposób stwierdzić na podstawie przeprowadzonych dowodów, że istotnie pozwany posiada zadłużenie wobec strony powodowej. Pozwanemu zgodnie z przepisem art. 513 § 1 k.c. jako dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Zatem pozwany mógł kwestionować wymagalność i wysokość zadłużenia. Skoro ze sprzeciwu wynikało, jakie konkretnie pozwany podniósł zarzuty, to strona powodowa, zgodnie z art. 6 k.c. winna udowodnić, z jakiego okresu i w jakiej wysokości pochodzi zadłużenie. Sąd doręczając pełnomocnikowi strony powodowej sprzeciw wezwał go do ustosunkowania się do sprzeciwu z obowiązkiem powołania wszystkich twierdzeń, zarzutów i dowodów. Strona powodowa, mimo to, nie przedstawiła żadnych dowodów, na podstawie których można było ustalić i obliczyć zadłużenie. Rzeczą strony powodowej było przedłożenie dokumentów źródłowych, takich jak wyciągi miesięczne, czy zestawienia wyciągów miesięcznych i wpłat pozwanego. Istotnym dokumentem, który wykazywałby wymagalność roszczenia było pismo o wypowiedzeniu umowy potwierdzeniem jego odbioru, którego strona powodowa nie przedłożyła. Okoliczności podniesione w piśmie przygotowawczym powoda z dnia 28 marca 2018 r., w szczególności w akapicie na stronie trzeciej dotyczącym kwestii wyjaśnienia wysokości dochodzonego roszczenia, są bez znaczenia, ponieważ nie zostały poparte żadnymi dokumentami. Z tych względów nie sposób określić kiedy pozwanemu bank wypowiedział umowę, jakie było zadłużenie przed wypowiedzeniem, jakie były szczegółowe postanowienia regulaminu Dowodami na te okoliczności nie są ani bankowy tytuł egzekucyjny, ani postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Strona pozwana ma prawo te dowody zakwestionować, bowiem zgodnie z obowiązującymi zarówno obecnie, jak i w dacie wszczęcia postępowania o nadanie klauzuli wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony na podstawie ksiąg rachunkowych banku nie korzystał w postępowaniu cywilnym z mocy prawnej dokumentów urzędowych, o której mowa w art.95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011 r. nie jest w postępowaniu cywilnym dokumentem urzędowym (art.194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu

cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji). W związku z tym wystawienie wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu w żaden sposób nie stanowi ani o tym, że dana wierzytelność, która była przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności, istnieje i jest wymagalna.

W związku z brakiem wykazania przez stronę powodową, kiedy wierzytelność stała się wymagalna, nie sposób odnieść się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez pozwanego, choć niewątpliwie nie może być mowy o tym, by trzyletni termin przedawnienia upłynął w dniu 4 kwietnia 2008 r., a więc by liczyć go od daty zawarcia umowy.

Mając te okoliczności na względzie sąd oddalił powództwo w całości jako nieudowodnione zgodnie z wymaganiami art.6 k.c. i nie czyniące zadość art.232 zd. 1 k.p.c. nie uwzględniając ograniczenia powództwa co do kwoty 1 008,23 zł najprawdopodobniej z tytułu odsetek jednak nie sprecyzowanych, bowiem z wyciągu z ksiąg rachunkowych wynikały tylko odsetki, natomiast w piśmie przygotowawczym jest już mowa o odsetkach umownych i odsetkach karnych.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 § 1 i 3 k.p.c. stosując przepis § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 oraz z 2015 r. poz. 616 i 1079) obowiązujący w dacie wniesienia pozwu, zgodnie z którym stawka kosztów zastępstwa procesowego wynosiła 2 400 zł. Ponadto do kosztów procesy należało doliczyć opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.